Я знаю в праосені пору,
Таку коротку і ясну.
Повітря чисте, день прозорий,
І вечір зве в далечину.

Де серп гуляв і падало колосся,
Усюди простір, пусто на стерні.
Лиш павутиння, мов тонке волосся,
Блищить на марній борозні.

Не чути птиць, повітря захололо,
Далеко ще до перших сніжних хуртовин,
Блакить прозора й тепла ллється з височин
На стомлене і тихе поле.

Переклад Ю. Клена